

πολιάν, ἄπαξ δὲ καὶ χρυσοσκονισμένην, κατὰ παρά-
βασιν τῆς συμβουλῆς τοῦ Σαίξπηρου ἀπαγορεύοντος

To gild refined gold.

Τῆς δεσποινίδος P . . τὸ βλέμμα, εἴτε ὑπὸ ἔβενον
ἔστιλβεν εἴτε ὑπὸ χιόνα, ὑπῆρξε καθὼς πάντοτε ἀληθὲς
ἐργαστήριον ἔδοιπόρων.

Περὶ τῆς κ. Κ., ἀρχαιολόγος τις παρευρισκόμενος εἰς τὸν
μόνον ἐφέτος διπλωματικὸν χορὸν, ἔλεγεν ἡμῖν δικαίως,
ὅτι ἂν ἀπελιθοῦτο αὕτη καὶ εὕρισκετο ἀκέφαλος εἰς τὰς
ἀνασκαφὰς τῆς Ὀλυμπίας, οἱ τεχνοκρίται ἤθελον ἐρίσει
ἂν τῆς Γαλατείας εἶναι ἄγαλμα ἢ τῆς Ἀφροδίτης .

Ἀλλὰ τῆς ἐσπερίδος ἐκείνης ἡ ἡρώς ἦτο ἀναντιρρή-
τως ξενική τις καὶ ἀγρία καλλονή, πρὸ τῆς ὁποίας παρε-
μέριζον ἄνδρες καὶ γυναῖκες μετὰ θαυμασμοῦ καὶ φόβου,
ἀναπολοῦντες τὴν Βασίλισσαν Σάβαν ἐλθοῦσαν ἐξ Ἀνατο-
λῶν, τὴν ἵππον τοῦ Ἰῶβ ἐσφραϊνομένην πηγὴν ἐν τῇ ἐρή-
μῳ, τὴν Ἀταλάν τοῦ Σατωβριάνδου, καὶ ὅλην τὴν
ποίησιν τῶν παρθένων δασῶν τῆς Ἀμερικής.

Εὐκολον ἦτο νὰ ἐξαντλήσω οὕτω κατὰ γλυκανάλατον
σειρὰν ὅλους τῶν αἰθουσῶν ἡμῶν τοὺς ἀστέρας. Ἀλλὰ
μὴ προτιθέμενος νὰ συγγράψω ἐγχειρίδιον εἰδικῆς ἀστρο-
νομίας, προτιμῶ, ἐπιστρέφων εἰς τὰ ἀσμοδαϊκὰ μου κα-
θήκοντα, νὰ τελειώσω τὴν παρούσαν διὰ συμβουλῆς
τινος τῆς ἐξῆς, ὡς ὁ Σαξσπῆρος θεωρεῖ ἄσκοπον τὴν χρύ-
σωσιν τοῦ χρυσοῦ, οὕτω καὶ ὁ Burns ἀπαγορεύει

To paint the lily.

Πρόθυμος δοῦλός σας

«ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ».

Τὴν πόλιν ἡμῶν τιμᾷ διὰ τῆς παρουσίας της λογία
τις ἀγγλῆς, κατεχομένη ὑπὸ ἀκράτου φιλελληνισμοῦ. Διε-
ρχομένη αὕτη προχθὲς παρὰ τὴν ἀντικρὺ τοῦ Σολωνεῖου
μοσχοδόλον μάνδραν, ἠκούσθη ἀπαγγέλλουσα ἐνθουσιω-
δῶς τοὺς γνωστούς στίχους τοῦ Βόρωνος,

How welcome is each gentle air
That wakes and wafts the odours there !

Τοὺς κυρίους εἰσαγγελεῖς παρὰ τῷ εἰδικῷ δικαστηρίῳ
συμβουλευόμεν μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐ-
τῶν ν' ἀποθέτωσι τὴν ἐπίσημον ἐνδυμασίαν, ἵνα μὴ καὶ
αὐτοῖς συμβῇ ὅ,τι χθὲς τῷ κ. Μ Τοῦτον παρα-

τηρήσας ἀγαθὸς τις νέηλος ὁμογενὴς ἱστάμενον ἐν φρά-
κῳ καὶ λευκῷ λαιμοδέτῃ μεσοῦσης τῆς ἡμέρας ἔμπρο-
σθεν τοῦ Σολωνεῖου, ἀπέτεινεν αὐτῷ, ἀπατηθεὶς ἐκ τῆς
περιβολῆς, τὴν ἐξῆς φιλοφρόνησιν «Παιδί, μία μαστίχα».

Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς ὀλίγον ἔλειψε νὰ ζητήσωμεν κατὰ
τινα τῶν τελευταίων χορῶν ποτήριον ὕδατος εἰς ξανθὸν
τινα ξένον. Εὐτυχῶς παρατηρήσαμεν ἐγκαίρως ἐπὶ
τοῦ στήθους του ἀστέρα τινά, ἐξ οὗ ἐνόησαμεν ὅτι δὲν
ὑπηρετεῖ τὴν οἰκίαν ἀλλὰ τὴν Ῥωσίαν.

Ὅσον τετριμμένα καὶ ἂν κατήντησαν τὰ παράσημα,
πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι σήμερον ἕνεκα τῆς ἐπικρα-
τούσης ὁμοιομόρφου ἐνδυμασίας, ταῦτα εἶναι διὰ τινὰς φυ-
σιγνωμίας ἀναγκαιότατα διακριτικὰ σημεῖα.

Πολλοὶ οἰκοδεσπόται δικαιολογοῦσι τὸ δυσανάλογον
πρὸς τὴν χωρητικότητα τῆς αἰθούσης πλῆθος τῶν προσ-
κλήσεων ἐκ τοῦ φόβου μὴ δυσαρεστήσωσι τοὺς λησμο-
νηθέντας γνωρίμους των. Νομίζομεν ὅτι οὗτοι δύνανται
ν' ἀποφύγῃσι καὶ τὴν πολυανθρωπίαν καὶ τὰ παράπονα,
ἀγγέλλοντες ὅτι τὰς προσκλήσεις ἔκαμαν οὐχὶ κατ' ἐκ-
λογὴν, ἀλλὰ κατὰ κλήρωσιν ἐκ κάλπης περιεχούσης πάντα
ἀνεξαίρετως τὰ ὀνόματα τῶν ὅσοι εἶπόν ποτε αὐτοῖς
καλημέραν.

Ὅσον ἰσχυρὰ καὶ ἂν ᾖναι τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ Δαρβί-
νου περὶ τῆς καταγωγῆς ἡμῶν ἐκ τῶν ζώων, πρέπει ἐν τού-
τοις νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι αἱ κυρίαι τῶν ἀνθρώπων κατὰ
τοῦτο τοῦλάχιστον ὑπερέχουσι τὰς κυρίας τῶν σκύλων,
ὅτι οὔτε φωνάζουσιν οὔτε δαγκάνουσιν ὅταν πατηθῇ ἡ
οὐρά των εἰς τὸν χορὸν.

Ἐξ ὅλων τῶν ἐφετεινῶν μασκαράδων οἱ ἀστειότεροι
ἦσαν οἱ δύο ὑπουργικοί, ὁ κ. Γαρδελίνος δηλ. μεττημφε-
σμένος εἰς δικαστὴν καὶ ὁ κ. Πύργας εἰς καθηγητὴν.

Εἰς τοὺς δημοσίους χοροὺς τῆς «Λέσχης τῶν Φοιτη-
τῶν» οἱ ἄρρενες πληρόνουσιν εἰσοδὸν ἐν τάλλῃρον, αἱ δὲ
κυρίαι εἰσέρχονται δωρεάν. Ἐκ τούτου προσωπιδοφόροι
τινὲς ὠρμήθησαν εἰς λαθρεμπόριον εἰσελθόντες ἀπληρωτὶ
ὑπὸ γυναικείον ἐνδυμα. Ἡ διεύθυνσις, γενομένη ἤδη προ-
σεκτικῇ, ἀπαιτεῖ τὴν ἐν ἰδιαιτέρῳ δωματίῳ ἀφαιρῆσιν
τῶν προσωπείων. Ἀρνούμενου χθὲς ἐκεῖ ἐπιμόνως κυρίου
τινὸς νὰ δείξῃ τὸ πρόσωπον τῆς συντρόφου του, ὡς ἀνη-
κούσης εἰς τὴν ὑψηλὴν περιωπὴν: «Τότε, κύριε, εἶπεν ὁ
ὑπάλληλος χάσας τὴν ὑπόμονήν, ἀφήσατέ με νὰ βε-
«βαιωθῶ χωρὶς ν' ἀφαιρέσω τὸ προσωπεῖον».

ΘΕΟΤΟΥΜΗΝΣ